

॥ २८ ॥ अष्टवः नौकाहीनः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इतिकर्णप० नैल० भारतभा० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रियेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ दुःखात्भी

शोकार्णवे निमग्नो हं भिन्नानौरिव सागरे ॥ तं वृषं निहतं श्रुत्वा द्वैरथे रथिनां वरं ॥ २८ ॥ शोकार्णवे निमग्नो हं मधुवः सागरे यथा ॥ ईदृशैर्यद्यहं दुःखैर्न विनश्यामि संज
य ॥ २९ ॥ वज्रादृढतरं मन्ये हृदयं मम दुर्भिक्षं ॥ ज्ञाति संबंधि मित्राणामिमं श्रुत्वा पराभवं ॥ ३० ॥ कोमदन्यः पुमाँल्लोके न जलद्यात्सूतजीवितं ॥ विषमं प्रपातं च प
र्वताग्रादहं वृणे ॥ न हि शक्यामि दुःखानि सोढुं कष्टानि संजय ॥ ३१ ॥ इ० म० भा० कर्णप० धृतराष्ट्रवाक्येऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच श्रिया
कुलेन यशसा तपसा च श्रुतेन च ॥ त्वामद्य संतो मन्यंते ययातिमिव नाहुषं ॥ १ ॥ श्रुते महर्षि प्रतिमः कृतकृत्यो सि पार्थिव ॥ पर्यवस्थापयात्मानं माविषादे मनः कृथाः
॥ २ ॥ धृतराष्ट्र उवाच दैवमेव परं मन्ये धिक्पौरुषमनर्थकं ॥ यत्र शालप्रतीकाशः कर्णो हन्यत संयुगे ॥ ३ ॥ हत्वा युधिष्ठिरानीकं पांचालानां रथव्रजान् ॥ प्रताप्य शर
वर्षेण दिशः सर्वामहारथः ॥ ४ ॥ मोहयित्वा रणे पार्थान् वज्रहस्त इवा सुरान् ॥ सकथं निहतः शेते वायुरुग्ण इव द्रुमः ॥ ५ ॥ शोकस्यातं न पश्यामि पारं जलनिधेरि
व ॥ चिंतामेव धत्ते तीव्रमुमूर्षा चापि जायते ॥ ६ ॥ कर्णस्य निधनं श्रुत्वा विजयं फाल्गुनस्य च ॥ अश्रद्धेयमहं मन्ये वधं कर्णस्य संजय ॥ ७ ॥ वज्रसारमयं नूनं हृद
यं दुर्भिक्षं मम ॥ यच्छ्रुत्वा पुरुषव्याघ्रं हतं कर्णं न दीर्यते ॥ ८ ॥ आयुर्नूनं सुदीर्घमे विहितं दैवतैः पुरा ॥ यत्र कर्णं हतं श्रुत्वा जीवामीह सुदुःखितः ॥ ९ ॥ धिग्जीवित
मिदं चैव सुहृद्धीनस्य संजय ॥ अद्य चाहं दशमे तांगतः संजय गर्हितां ॥ १० ॥ कृपणं वर्त्तयिष्यामि शोच्यः सर्वस्य मंदधीः ॥ अहमेव पुरा भूत्वा सर्वलोकस्य सत्कृतः
॥ ११ ॥ परिभूतः कथं सूतपरैः शक्यामि जीवितुं ॥ दुःखात्सुदुःखव्यसनं प्राप्तवानस्मि संजय ॥ १२ ॥ भीष्मद्रोणवधे नैव कर्णस्य च महत्मानः ॥ नावशेषं प्रपश्या
मि सूतपुत्रे हते युधि ॥ १३ ॥ सहिपार्यं महानासीत्पुत्राणां मम संजय ॥ युद्धे हि निहतः शूरो विस्तृजन्सायकान् बहून् ॥ १४ ॥ को हि मे जीवितेनार्थस्तमृते पुरुषर्ष
भं ॥ रथादाधिरथिर्नूनं न्यपतत्सायकादितः ॥ १५ ॥ पर्वतस्येव शिखरं वज्रपाताद्विदारितं ॥ स शेते पृथिवीं नूनं शोभयन् रूधिरोक्षितः ॥ १६ ॥ मातंग इव मत्तेन द्वि
पेद्रेण निपातितः ॥ यो बलं धार्तराष्ट्राणां पांडवानां यतो भयं ॥ १७ ॥ सोर्जुनेन हतः कर्णः प्रतिमानं धनुष्मतां ॥ सहि वीरो महेश्वासो मित्राणामभयंकरः ॥ १८ ॥

भीष्मद्रोणवधजात् दुःखं च व्यसनं च तदुभयं दुःखं कर्णवधजं व्यसनं शेषनाशजं ॥ १९ ॥ तदेवाह भीष्मेत्यादिना ॥ १३ ॥ पार्थिवारप्रदं नौकास्थानीयं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रतिमानं वज्रभूतं ॥ १८ ॥